

liquet. Altare, inquam, quod Asylorum more immunitatem & apud Hebræos & apud Græcos reis præstare valebat. Atque rem paulo altius repetentibus obscurum esse non poterit, cur altaria primo loco occurrant. Nam certe antiquos mortales ante Moſen ædibus ſacris, Templis poſtea dictis caruiſſe, & hiſtoria confirmat, & res ipſa loquitur. Aras autem, ad quas rem divinam facerent, ubi ubi vellent, exſtruebant. Illæ aræ, ut antiquiſſima Deo dicata loca, aſylorum jure hic donantur, quo quidem privilegio poſtea etiam eas gavifas eſſe, teſtatur hiſtoria ſacra, Adoniam & Joabum eo confugiſſe memorans. Apud Plautum Græco ritu ſæpe loquentem, atque alios plurima in hanc rem aliis obſervata invenias. Quamvis Hebræi non cuiſvis promiſcue, ſed ſolis Sacerdotibus, atque ex his iis ſolis, qui in oblatione victimarum, aliove quodam altaris miniſterio occupati fuerint, ibique citra ſuam culpam homicidium commiſerint, altare tutum perſugium dediſſe exiſtiment; quod ſi ita eſſet, ab aris gentilium altare Jehovah ſatis fuiſſet ſecretum. Sed ut quod res eſt dicam; non immerito hac de re Viri Summi dubitant, cum alioquin nec Adoniam nec Joabum hoc ſe præſidio tutaturos fuiſſe, rationi ſit conſentaneum.

Quis autem non intelligit, quam difficile fuerit futurum homini, alias timido deque ſalute ſua anxio, ſi unum hoc totius terræ Canaan fuiſſet aſylum, ex locis remotiſſimis ad hunc locum pervenire, atque iram & manus atrocis perſecutoris, quem furor leniter inſequi non ſinebat, ſed ut levibus pedibus grandiret gradibus inſtigabat, effugere? Certe plura erant conſtituenda loca, in quibus homicidæ a vindice ſanguinis ſecuro eſſe liceret. Quare & alia, ſex nempe ex XLVIII illis urbibus, quas Levitis dari Deus præceperat, hoc eodem privilegio pollere volebat. Tres trans flumen Jordanem, tres cis illud in Canaane ſitæ erant; omnes uno nomine ערי מקלט vocatæ. Non ignarus ſum Doctores Judæos, etſi Deus ſolas has ſex ſeparari jufferit, atque has ſolas fuiſſe huic negotio deſtinatas Moſes & Joſua teſtentur, longe tamen pluribus hæc privilegia aſſerere. Omnibus enim Levitarum & Sacerdotum oppidis, etſi non ſine diſcrimine, cum urbibus reſugii hoc privilegium fuiſſe commune, magno conſenſu antiquiſſimi tradunt Rabbini. Imo neque his contenti etiam alias plures urbes his jam nomi-